

РЕШЕНИЕ

№ 6940

гр. София, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7826** по описа за **2023** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

С Решение № 2464 от 25.05.2023 г., постановено по н. а. х. дело № 1763/ 2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 23 състав е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-024722/ 01.12.2022 г., издадено от началник сектор СДВР – ОПП, с което на Б. Ц. Х. е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за извършено нарушение на чл. 119, ал. 4 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. на МВР са отнети 8 контролни точки.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр.чл.63, ал.1 ЗАНН решението е обжалвано от Б. Ц. Х.. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП. В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС на 06.11.2022 г., около 21:44 часа касаторът управлявал лек автомобил „М.“ с [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към ул. „8-ми декември“ и на кръстовището с [улица], при извършване на маневра десен завой, не пропуснал пресичащия на зелен сигнал на светофарната уредба от ляво на дясно пешеходец. За констатираното нарушение е съставен АУАН и въз основа на него - обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 119, ал. 4 от ЗДвП водачите на завиващи нерелсови пътни превозни средства са длъжни да пропуснат пешеходците. Като при извършване на маневра десен завой не е пропуснал пресичащия на зелен сигнал на светофарната уредба от ляво на дясно пешеходец Б. Ц. Х. е извършил вмененото му нарушение на чл. 119, ал. 4 от ЗДвП, за което правилно с НП му е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 183, ал. 5, т. 2 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредба се наказва с глоба 100 лв. водач, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека.

В АУАН и НП се съдържат задължителните реквизити по чл. 42, т. 3 - т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 - т. 6 от ЗАНН: описание на нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законната разпоредба, която е нарушена виновно. Посочено е, че при извършване на маневра десен завой Б. Ц. Х. не е пропуснал пресичащия на зелен сигнал на светофарната уредба от ляво на дясно пешеходец, съставляващо нарушение на разпоредбата на чл. 119, ал. 4 от ЗДвП. Налице е пълно съответствие между отразената в АУАН фактическа обстановка и възпроизведената въз основа на цялата

административнонаказателна преписка такава в НП. Нарушението е формално, като за осъществяването му не е необходимо настъпването на определен противоположен резултат. В административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, препятстващи правото на защита на наказаното лице – да участва активно във воденото срещу него производство, като представи доказателства и направи доказателствени искания в ущърб на насочената срещу него обвинителна теза.

Законосъобразно и явно справедливо административнонаказващият орган е наложил наказанието „глоба“ в нейния абсолютен размер за деяние, което съставлява нарушение по смисъла на чл. 6 ЗАНН.

По отношение на възражението за липса на конкретно правно основание за отнемане на контролни точки, следва да се посочи, че отнемането на контролни точки не е санкция, която подлежи на самостоятелно обжалване, а е фактическо действие с контролно - отчетен характер, изпълняващо предупредителна /по отношение на водачите/ и информационно-статистическа /от гледна точка на контролните органи/ функция. Контролни точки се отнемат само въз основа на влязло в сила наказателно постановление - чл. 3 от Наредба № ІЗ-2359 от 17.12.2012 г. Единствената възможност за евентуалното им възстановяване е неговото успешно обжалване и отмяна на наложеното наказание. При отнемане на контролни точки съответният административнонаказващ орган действа в условията на обвързана компетентност и поведението му се предопределя от факта на налагане на наказание за извършеното нарушение. Изложеното води до извода за несамостоятелност и липса на правна уредба относно обжалваемостта на отнемането на контролните точки.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, І касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2464 от 25.05.2023 г., постановено по н. а. х. дело № 1763/ 2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 23 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: